

PSALM CIV.

voortgevaren, Die hen van u
voortijts bereydet waren.

I. *Pause.*

5 Gy hebt de palen des meys
gemaect vast, Daer 't niet over
en komt, noch oock en wast:
Op dat het niet meer bedeckte
't aertrijcke, Deed' gy, Heer,
dat heerlick werck desgelijcke.
Gy deed' 't water in den dalen aldaer,
En liet springen schoone fonteynen
klaer, Die seer lieflick langhs de
bergen vlieten, En met gerucht in
den dalen voortschieten.
6 Op dat alsoo alle beesten op 't velt
Drincken mochten, zijnde met
dorst gequelt: En dat in den
beecken en den rivieren
Hen verquicken alle de wilde dieren.
Aen den beecken en allins
daer ontrent Woonen de vogel-
kens elck aen sijn endt, Die tusschen
de tacken der boomen springen, En
lieflick met soete stemmen lingen.

7 Gy maect de steenige ber-
gen eenpaer, Door uw' kracht, van
boven vocht en vruchtbaer: Soo
dat 't aertrijck vol vruchten is niet
kleene; Die gy verleent den menschen
in 't gemeene. Gy doet 't gras
wassen op bergh en in dal, Op dat het
vee daer van magh leven al;
Gy laet dat zaet voortkomen
uyt der aerden, Daer med' dat
oock de menschen gevoedt werden.
8 De wijn, die 't herte des men-
schen maect bly, En broot oock
om hem te stercken geeft gy: Gy
wilt hem daer toe met oly beschinc-
ken, Op dat sijn aensicht schoon en
klaer magh blincken. De boomen
wassen en seer hoogh opgaen,
Met den cederen die op Liban staen,
Die uw' goetheyt, die niemant
kan volprijsen, Sels heeft geplant,
soo de wercken bewijsen.
9 Daer maken de vogelkens
haren